

Blandt de statslige museer er det især Nationalmuseet, Statens Museum for Kunst og Ordrupgaardssamlingen, som har gjort brug af National Indemnity-ordningen. For så vidt angår de ikke-statslige museer, som i forbindelse med ordningen også har fået gennemgået sikkerhedsforholdene af udvalget, skal særligt fremhæves Louisiana, Kunstindustrimuseet, Moesgaard og de store kunstmuseer i provinsen.

De af National Indemnity-udvalget stillede konkrete krav til museerne har spillet en væsentlig rolle for de konstaterede forbedringer. Udvalget gør dog samtidig opmærksom på, at der på internationalt plan løbende noteres nye ikke tidligere kendte risici omkring museernes udstillingsvirksomhed. Der vil derfor være behov for en fortsat forbedring af museernes sikkerhedsforhold.

For så vidt angår sikringsforholdene på de ikke-statslige museer fremgår det af udtalelse fra Statens Museumsnævn, at størstedelen af nævnets bevillinger er anvendt til brandværnsforanstaltninger i form af fysisk brandsikring og alarmanlæg, idet brand efter nævnets vurdering udgør den største risiko. Der er dog også bevilget støtte til såvel fysiske som elektroniske tyverisikringsforanstaltninger.

Selv om der til stadighed prioriteres således, at de formodede største risici elimineres først, betyder antallet af museer og omkostningerne ved sikringen af det enkelte museum, at der fortsat resterer en betydelig indsats, før sikringen mod brand, tyveri og indbrud er tilfredsstillende på alle museer. Nævnet påtænker for tiden at udarbejde standarder for sikringen af museerne, hvori vil indgå bedre fysisk sikring navnlig mod brand, og uddannelse af museernes personale i at forebygge og behandle sikringsfarlige situationer.

Det er Kulturministeriets vurdering, at der med de øgede bevillinger, National Indemnity-udvalgets indsats og Statens Museumsnævns planer for udarbejdelse af sikringsstandarder er tilvejebragt et godt grundlag for det videre arbejde med sikringen af danske museer.

Spørgsmål 13:

Ad § 21.33.21. Statens Museum for Kunst

»Der ønskes en redegørelse for de initiativer, som museet har taget i løbet af det sidste år med henblik på at øge andelen af udstillede og udlånte kunstgenstande.«

Svar:

Det er oplyst fra Statens Museum for Kunst, at museet i løbet af det sidste år har gennemført en række udstillinger, som i høj grad har været baseret på værker fra museets magasiner. Som eksempler kan nævnes udstillingerne: »Johannes Rump – portræt af en samler«, »Kunst under Krig« og »Anna Tommesen – billedvævninger«.

Endvidere skal oplyses, at værker fra magasinerne har givet mulighed for løbende udvikling af museets permanente ophængninger, således at skift i syn på kunstnerne og enkeltværker afspejler sig i nyophængninger.

For så vidt angår udlånte kunstgenstande, bemærkes, at antallet af udlån i et givet år er afhængig af, om der gennemføres udstillinger, hvortil man ønsker at benytte værker fra Statens Museum for Kunst.

Det er fra museet oplyst, at man i de seneste år har revideret sin generelle udlånspolitik i retning af en mere åben holdning til udlån til væsentlige udstillingsprojekter på danske og udenlandske kunstmuseer m.v., der opfylder de sikkerheds- og klimakrav, som udlån af kunstværker forudsætter.

Det skal tilføjes, at under museets ombygning i 1996 og 1997 vil mere end 600 værker fra museet være udlånt til ca. 20 danske kunstmuseer samt enkelte museer i udlandet, og at man efter museets ombygning vil få væsentlig bedre mulighed for udstilling af museets samling af kunst fra det 20. århundrede.

Spørgsmål 14:

Ad § 21.41. Uddannelsesinstitutioner m.v.

»For følgende institutioner ønskes en forklaring på stigningen i enhedsomkostninger fra 1994 til 1996: